

“Adios, ríos; adios, fontes”

- 1 *Adios, ríos; adios, fontes;
adios, regatos pequenos;
adios, vista dos meus ollos:
non sei cando nos veremos.*
- 2 Miña terra, miña terra,
terra donde me eu criei,
hortiña que quero tanto,
figueiriñas que prantei,
- 3 prados, ríos, arboredas,
pinares que move o vento,
paxariños piadores,
casiña do meu contento,
- 4 muíño dos castañares,
noites craras de luar,
campaniñas trimbadoras
da igrexiña do lugar,
- 5 amoriñas das silveiras
que eu lle daba ó meu amor,
camiños antre o millo,
¡adios, para sempre adios!
- 6 ¡Adios gloria! ¡Adios contento!
¡Deixo a casa onde nacín,
deixo a aldea que conozo
por un mundo que non vin!
- 7 Deixo amigos por estraños,
deixo a veiga polo mar,
deixo, en fin, canto ben quero...
¡Quen pudiera non deixar!...
- 8 Mais son probe e, ¡mal pecado!,
a miña terra n'é miña,
que hastra lle dan de prestado
a beira por que camiña
ó que naceu desdichado.
- 9 Téñovos, pois, que deixar,
hortiña que tanto amei,
fogueiriña do meu lar, Téñovos, pois, que
deixar,
hortiña que tanto amei,
arboriños que prantei,
fontiña do cabañar.
- 10 Adios, adios, que me vou,
herbiñas do camposanto,
donde meu pai se enterrou,
herbiñas que biquei tanto,
terriña que nos criou.
- 11 Adios Virxe da Asunción,
branca como un serafín;
lévovos no corazón:
Pedídelle a Dios por min,
miña Virxe da Asunción.
- 12 Xa se oien lonxe, moi
lonxe,
as campanas do Pomar;
para min, ¡ai!, coitadiño,
nunca máis han de tocar.
- 13 Xa se oien lonxe, máis
lonxe
Cada balada é un dolor;
voume soio, sin arrimo...
Miña terra, ¡adios!, ¡adios!
- 14 ¡Adios tamén, queridiña!...
¡Adios por sempre
quizais!...
Dígoche este adios
chorando
desde a beiriña do mar.
- 15 Non me olvides, queridiña,
si morro de soidás...
tantas légoas mar
adentro...
¡Miña casiña!, ¡meu lar!

